

ПОДОРОЖІ

ПОБУВАЛИ У ВИЗНАЧНИХ МІСЦЯХ ВОЛИНИ

2-3 квітня 2011 р. відбулася поїздка історичними місцями Волині.

Ознайомитися з архітектурними пам'ятками Волині взялися вчителі історії, інші педагоги та учні Кременецького району, які цікавляться пам'ятками історії й архітектури України. Мандрували за маршрутом Межиріч – Ново-малин – Острог – Корець – Великі Межиріччі – Губків – Щекичин – Тайгури – Рівне – Клевань – Олика – Луцьк – Зимне – Млинів – Дубно – Княгиніне – Тараканів.

Пам'ятки середньовіччя збереглися, на жаль, тільки у деяких місцях, а в інших височать лише руїни замків, які зазнали пошкоджень ще під час Північної війни (XVIII ст.), і більше їх не реставрували.

Тараканівський форт зазнав руйнацій під час «Брусиловського прориву», урзпалі Першої світової війни (1916 р.), й наразі перебуває у стані занепаду. Замки та палаци розташовуються в дуже мальовничих місцях західноукраїнського регіону, і, за задумами архітекторів, ці фортифікаційні споруди у минулому преднували оборонні функції та неприступність для ворогів. Про архітектурні пам'ятки краю поширюються різні напіваміфичні легенди по всій Україні, посилюючи до них інтерес із боку численних туристів.

Тож вчителі та їх вихованці висловлюють велику подяку приватному підприємцеві Струкалу Сергію Івановичу, який, усвідомлюючи вкрай занедбаний

стан доріг, не відмовився надати послугу автотранспортом.

Побувавши у визначних історичних місцях Волині, ми захоплено поринули у далекі спогади про страждання українського народу протягом довготривалого періоду боротьби за Свободу. Надзвичайно прикро було споглядати занедбані архітектурні об'єкти у тих мальовничих краях, які перебувають у жакливішому стані. Наші предки героїчно жертвували власним життям заради добробуту своїх дітей, правнуків та наступних поколінь українців, але нинішні нащадки не стали вдячними за відважність і мужність пращурів, тому, на превеликий жаль, не цнують і не реставрують ці пам'ятки. Добре, що бодай підтримують ті визначні місця, які залишилися не в зруйнованому до решти стані.

Микола КАЗМІРУК,
вчитель історії Комарівської ЗОШ

льничук,
як книга з
бібліотеку,
в часто
журналу
бібліотека.
айстрині
ль із них
ий міні-
ютеці під
—квіткові
юмились
йстрині-

відгуки.
кличе до
ліотекар

і школі І-
ень, який
і березня,
івиці від

ставлена
і зібрані
юму краї,

ченка на
ого музею
вченими
Д. Мисько,
еретив",
звук, яка
зширення
атріотичні
оважним

ШІ-ШІ ст.